

விசுடன் BETA

“ஐபோன் புரட்சியில் தமிழுக்கும் இடம் உண்டு!”

அ.முத்துலிங்கம்

கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம், 'அனைத்துலக வாழ்நாள் தமிழ் இலக்கியச் சாதனைக்கான இயல் விருது' விழாவை சமீபத்தில் ரொறொன்ரோவில் நடத்தியது. வருடாவருடம் வழங்கப்பட்ட இயல் விருதை இதுவரை சுந்தர ராமசாமி, வெங்கட் சாமிநாதன், ஜோர்ஜ் ஹார்ட், அம்பை, பத்மநாப ஐயர், ஐராவதம் மகாதேவன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், நாஞ்சில் நாடன், தியோடர் பாஸ்கரன், டொமினிக் ஜீவா போன்ற ஆளுமையாளர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். இயல் விருதுடன் இந்த முறை வழமைபோல புனைவு, அபுனைவு, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு, தமிழ்க் கணிமை விருதுகளும் வழங்கப்பட்டன. பல்வேறு நாடுகளில் இருந்து மாணவர்கள் கலந்துகொண்ட கட்டுரைப் போட்டியில் ருமேனியாவைச் சேர்ந்த எலினா ரோபோறஸ் என்கிற இளம்பெண், 'தமிழ் அடையாளம் மீள நிறுவுதல்' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரைக்காக முதல் பரிசு வென்றிருக்கிறார். விரிவான ஆராய்ச்சிகளின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட ஆழமான இவருடைய கட்டுரை, நடுவர்களின் ஏகமனதான பாராட்டுதலைப் பெற்றது. அவரைச் சந்தித்துப் பேசினேன்...

எலினா ரோபோறஸ்

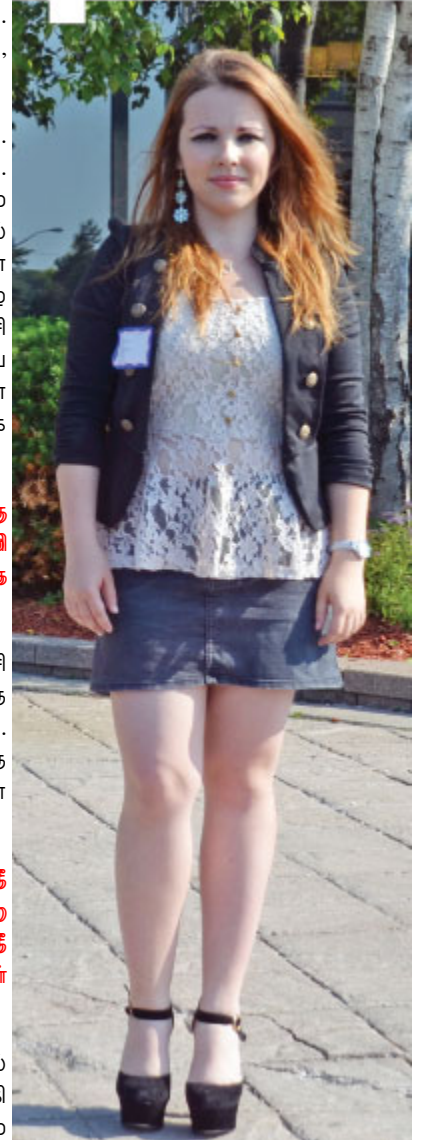
"நான் ருமேனியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவள். என்னுடைய பெற்றோர், மிருக வைத்தியர்கள். சர்வதேச அரசியல் உறவுகள் பற்றிப் படிப்பதற்குச் சிறு வயதில் இருந்தே ஆர்வம் உண்டு. ஆனாலும், 19 வயது வரையில் தமிழர்களைப் பற்றியோ, தமிழ் மொழி பற்றியோ எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. ஒரு தமிழரைச் சந்தித்ததும் கிடையாது. கடந்த ஒரு வருடமாக நான் இங்கிலாந்தில் ஷெஃபீல்டு பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கிறேன். என்னுடைய ஆய்வு, புலம்பெயர்ந்தவர்களின் அடையாளம் பற்றியது. இதை ஆராய்ந்துகொண்டு போனபோது, இணையத்தில் தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் வெளியிட்ட அறிவிப்பைப் பார்த்தேன். என்னுடைய ஆராய்ச்சி ஆர்வீனியர்களுடைய புலம்பெயர்தலை அடிப்படையாகக்கொண்டது. அந்த ஆராய்ச்சியை இன்னும் விரிவாக்க, இந்தக் கட்டுரை பயன்படும் என்று தோன்றியது. அது தொடர்பான தரவுகளைத் திரட்டியபோதுதான் தமிழர்களின் உலைதல் பற்றியும், அலைதல் பற்றியும் விரிவாக அறிந்து கொள்ள முடிந்தது!"

"தமிழைப் பற்றியோ, தமிழரைப் பற்றியோ, அவர்களின் புலம்பெயர்வு பற்றியோ உங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. ஒரு தமிழரைக்கூடச் சந்தித்தது கிடையாது என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அப்படியிருக்க 'தமிழ் அடையாளம் மீள நிறுவுதல்' என்ற கட்டுரை எழுத உங்களால் முடிந்திருக்கிறது. இது எப்படிச் சாத்தியமானது?"

"நான் அதிர்ஷ்டக்காரி. என்னுடைய பல்கலைக்கழக வகுப்பில் எப்படி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என்பதைக் கற்றுத்தந்திருக்கிறார்கள். சமூக விஞ்ஞானி ஒருவரால் எதை எதை உன்னிப்பாகப் பார்க்கவேண்டும், எதை ஆராயவேண்டும் என்று எனக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அற்புதமான ஆங்கில நூல்கள், நூலகங்களில் அகப்பட்டன. இணையத்தில், உலகில் எந்த மூலையில் இருந்து எழுதிய கட்டுரையும் கணத்தில் இலகுவாகக் கிடைத்தது. மூன்று வாரங்கள் வேறு ஒன்றுமே செய்யாமல் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து எழுதிய கட்டுரை இது!"

"உங்கள் கட்டுரையில் கில்ரோய் என்பவர் 'நீ எங்கே இருந்து வருகிறாய் என்பது அல்ல, நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்பதுதான் முக்கியம்' என்கிறார். ஆனால், நோபல் பரிசு பெற்ற கனடிய எழுத்தாளர் அலிஸ் மன்ரோ, 'நீ பிறந்த நாடுதான் உன் சொந்த நாடு. புகுந்த நாடு நீ இறக்கப்போகும் நாடுதான்' என்று சொல்லி இருக்கிறாரே! இது தொடர்பாக உங்கள் பார்வை என்ன?"

"இரண்டுமே வெவ்வேறுபோலத் தோன்றினாலும், அடிப்படையில் ஒன்றுதான். உண்மையில் பார்க்கப்போனால், மனிதன் என்பவன் உலகம் தொடங்கிய நாளில் இருந்து மாற்றத்தை நோக்கி நகர்ந்தபடியே இருக்கிறான். அவனுடைய வேர்கள், மூதாதையர், வழிவழியாக வந்த கலாசாரம் ஆகியவற்றின் கூட்டுத்தொகைதான் மனிதன். அவன் எப்போதுமே நிரந்தரமானவன் அல்ல; மாறிக்கொண்டே இருப்பவன்!"

❑ விருது விழாவில்...

"புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் மொழியையோ கலாசாரத்தையோ தொடர்ந்து பேண முடியுமா? எதிர்காலத்தில் தமிழ் வாழுமா?"

"முடியும். அதைத்தான் என் கட்டுரையில் அழுத்தமாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் இப்போது தொடர்பு சாதனங்கள் பெருகியுள்ளன. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஏறக்குறைய 10 லட்சம் மக்கள் நியூசிலாந்தில் இருந்து கனடா வரை பரவி இருக்கிறார்கள் என்று தரவுகள் சொல்கின்றன. நவீன தொழில்நுட்பம் இவர்களிடையே இடைவெளி இல்லாமல் செய்திருக்கிறது. இணையம், ஃபேஸ்புக், மின்னஞ்சல், ட்விட்டர், ஸ்கைப், செல்பேசி... எனக் கணத்தில் மக்கள் உலகம் முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து கருத்தை உருவாக்க முடியும். இப்படியான வசதி முன்பு இருந்தது கிடையாது. 'ஐபோன் புரட்சி' என்ற சொற்றொடர்கூட வந்துவிட்டது. மனிதன், உலக வரலாற்றின் அற்புதமான புள்ளியில் நிற்கிறான். சந்தேகமே இல்லை. தமிழ் வாழும்!"

"முதல் முறையாக கனடா வந்திருக்கிறீர்கள். என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

"நேற்று வெளியே நடைப்பயிற்சிக்குச் சென்றேன். கிரேக்கர்கள், இத்தாலியர்கள், இஸ்லாமியர்கள், யூதர்கள், தமிழர்கள்... என்று பல்வேறு இன, மத மக்கள் தங்கள் தங்கள் அடையாளங்களை இழக்காமல் ஒன்றுகூடி வாழ்வதைப் பார்த்தது எனக்குக் கனவுபோல இருந்தது. எங்கள் ருமேனியா நாட்டிலோ, ஐரோப்பாவிலோ இப்படி ஒரு காட்சியைப் பார்க்க முடியாது. நான் புக்காரெஸ்ட் விமான நிலையத்தில் இருந்து புறப்பட்டபோது மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் துரத்துவதுபோல ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். வேகம்... வேகம்... வேகம். இங்கே என்னே நாகரிகம்... என்னே அமைதி! என்னுடைய முனைவர் படிப்பை ரொறொன்ரோவில் தொடரலாமோ என ஆலோசிக்கிறேன்!"

<http://www.vikatan.com/new/article.php?module=magazine&aid=97408>